

Maribor, 11.11.2015

MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE

Župančičeva 3
1000 Ljubljana

gp.mp@gov.si

Zadeva: Stališče SOS na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dedovanju – ZD-C (EVA 2015-2030-0018)

Na Skupnosti občin Slovenije smo mnenja, da je predlagani 3. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dedovanju (v nadaljevanju ZD-C), s katerim se v določbo 128. člena Zakona o dedovanju umešča vsebina sedaj veljavne prehodne določbe Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 99/13; ZSVarPre-C), vsekakor v duhu socialne države. Pa vendar je potrebno opozoriti na zneske oziroma sredstva, ki jih lokalne skupnosti iz svojih proračunov namenjajo za doplačilo socialnovarstvenih storitev. Namreč le ti so v primerjavi s povračili zneskov terjatev iz naslova teh doplačil po zaključenih zapuščinskih postopkih nesorazmerni in izredno visoki. Kar pa dodatno negativno vpliva na finančno stabilnost občin, ki že zaradi prejema tako okleščenih sredstev s strani države, ne bodo več zmožne financirati zakonsko določenih nalog in nuditi socialne varnosti svojim občanom. Menimo, da v kolikor se prehodna določba ZSVarPre-C umesti v Zakon o dedovanju, je potrebno lokalnim skupnostim to razliko do celotne višine vrednosti prejete pomoči, zagotoviti v obliki dodatnih sredstev ali prenosa opravljanja nekaterih zakonskih nalog (nazaj) na državo.

Prav tako se je v praksi pri nekaterih občinah izkazalo, da omenjene določbe v zvezi z omejitvijo dedovanja lokalnim skupnostim otežkočajo priprave ustreznih zahtevkov za omejitev dedovanja. Izpostavljamo izvajanje tretjega odstavka 39. člena ZSVarPre-C (predlaganega novega tretjega odstavka 128. člena ZD-C), ko je zapustnik prejel pomoč za več kot 12 mesecev in je potrebno odšteti 12 najvišjih mesečnih zneskov, ki jih je občina doplačala za npr. institucionalno varstvo. Namreč oskrbovalni domovi imajo zelo različne

evidence doplačil, zato je težko določiti 12 najvišjih mesečnih zneskov. Oskrbovancem pa se oskrbnina lahko doplačuje npr. več kot 20 let.

Ob tem tudi predlagamo, da se v 128. člen eksplicitno zapiše, **da se za obliko pomoči šteje tudi plačilo pogrebnih stroškov** na podlagi 20. člena Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (ZPPDUP), ki določa, da ima občina pravico do povračila pogrebnih stroškov iz zapuščine umrlega, v kolikor pod pogoji iz drugega odstavka istega člena poravna stroške pokopa. Ne glede na omenjeni člen ZPPDUP so sodišča v zapuščinskih postopkih pričela s striktno uporabo sodne prakse s tega področja tako, da mora občina svojo terjatev iz tega naslova izterjati od dedičev ali jo uveljavljati v pravdi, v primeru spora. Menimo, da je takšna praksa nesprejemljiva z vidika lokalne skupnosti, ki že tako založi javna sredstva, in dodatno obremenjujoča za davkoplačevalce, torej občanke in občane, saj bo morala občina nositi tudi stroške sporov ali jih vsaj zalagati.

V skladu z navedenim predlagamo, da se v prvi odstavek 128. člena vnese tudi določilo, **da se dedovanje premoženja osebe, ki je uživala pomoč v skladu s predpisi o pogrebni in pokopališki dejavnosti, omeji do višine vrednosti prejete pomoči.**

Posledično se v peti odstavek doda, da se za pomoč štejejo tudi pomoči v skladu s predpisi o pogrebni in pokopališki dejavnosti.

Glede na navedeno vas naprošamo, da na podano mnenje podate pisno obrazložitev v zvezi z (ne)upoštevanjem le tega.

V želji po dobrem sodelovanju vas lepo pozdravljamo.

S spoštovanjem

Jasmina Vidmar
Generalna sekretarka